

De Vredesloop en de Arabische lente

Sinds begin van dit jaar waait een nieuwe wind door de Arabische wereld. De "Arabische lente" luidt belangrijke veranderingen in de regio in. Met de drievoudige eis van "werk, vrijheid, waardigheid" streven de Arabische volkeren hun fundamentele rechten na, niet alleen burgerlijk en politiek, maar ook economisch en sociaal. Voor deze rechten werd in Egypte, Tunesië, Marokko en elders trouwens al heel lang strijd gevoerd door vakbonden, mensenrechtenorganisaties, studenten- en vrouwenverenigingen. Uiteindelijk hebben de Arabische revoluties twee van de meest autoritaire dictators in de regio doen opstappen, in Egypte en in Tunesië.

De Verenigde Staten, de Europese Unie en haar lidstaten – ook België - hebben al die tijd zoete broodjes gebakken met de Arabische dictaturen. Samenwerking op vlak van handel en veiligheid had de bovenhand, en het door het Westen opgelegde beleid van economische liberalisering ging ten koste van sociale en economische rechtvaardigheid voor de plaatselijke bevolking. Door autoritaire regimes te steunen dacht de Europese politiek zich te kunnen indekken tegen een massale immigratie, islamitische regimes en terrorisme. Maar nu blijkt dat de dictaturen geen stabiliteit brachten, en dat het alternatief er heel anders uitziet dan wat men ons voorhield, namelijk opstanden georganiseerd door brede volksbewegingen, op basis van eisen voor democratie en sociale rechtvaardigheid.

Meteen na het verdrijven van Ben Ali in Tunesië en Moebarak in Egypte veranderde het Westen het geweer van schouder en steunde het van bij het begin de opstand tegen Khadafi in Libië. Het gebruikte hiervoor een VN-resolutie die bedoeld was om de Libische burgers te beschermen. Maar dat mandaat werd al snel te buiten gegaan, door elke bemiddelingspoging af te wijzen, door expliciet het Khadafi-regime te willen omverwerpen, door wapens te leveren aan de rebellen, door grondtroepen in te zetten en door nu al zeven maand lang intensief te blijven bombarderen. De Libië-oorlog heeft intussen al enkele tienduizenden doden geëist, en kostte al honderden miljoenen euro, in tijden van economische crisis. De bombardementsmissies van de Belgische F-16's hebben de belastingbetaler inmiddels ook al 35 miljoen euro gekost.

Met de Vredesloop willen we dit jaar de Arabische volksrevoluties in het zonnetje zetten en ondersteunen. Ze zijn een baken van hoop voor de volkeren van de regio, maar kunnen

ook inspirerend zijn voor ons hier. En zoals we ons de vorige jaren al uitspraken tegen de interventieoorlogen in Irak, Joegoslavië, Afghanistan, Libanon en Gaza, keren we ons vandaag met de Vredesloop tegen de Navo-oorlog in Libië. We vragen de Belgische regering om de F-16's terug te trekken. Want een militaire interventie van westerse grootmachten, met hun eigen economische en geostrategische belangen, kan nooit leiden tot vrede en gerechtigheid voor de bevolking.